

Приложение 1 (продължение)

Турит		Min. Mag. 36 (1968) 1144
Уреит	Космохлор	Am. Min. 72 (1987) 1031
Фемолит		Min. Mag. 36 (1967) 133
Фенгхуанлит		Min. Mag. 33 (1962) 261
Феротремолит	Фероактинолит	Am. Min. 63 (1978) 1023
Форбезит	Кобалтов анабергит + арсенолит	Can. Min. 14 (1976) 414
Халколит	Торбернит	Min. Mag. 43 (1980) 1053
Хлоропал	Нонтронит	Min. Mag. 43 (1980) 1053
Хатчетолит	Уранирохлор	Am. Min. 62 (1977) 403
Хидрагилит	Гибсит	Min. Mag. 43 (1980) 1053
Хидросерицит		Min. Mag. 36 (1968) 1144
Хидросодалит		Min. Mag. 33 (1962) 261
Хлопинит	Самарскит-(Y)	Am. Min. 57 (1972) 329
Целестит	Целестин	Min. Mag. 43 (1980) 1053
Цирконолит	Циркелит	Am. Min. 62 (1977) 403
Цойрингит	Арагонит + аурихалцит	Am. Min. 48 (1963) 1184
Чесилит	Азурит	Min. Mag. 43 (1980) 1053
Чиклит	Манганов фериферорихтерит	Am. Min. 63 (1978) 1023
Шьонит	Пикромерит	Am. Min. 72 (1987) 1031
Шухардит	Вермикулит-хлорит	Am. Min. 64 (1979) 1334

50 години от смъртта на д-р П. Гочев (1902—1938)

Видният български геолог д-р Петър В. Гочев е роден на 25 май 1902 г. във Видин. Син е на котленца Велико Петров Гочев, изтъкнат гимназиален учител по естествена история, автор на известните учебници по естествена история и география. Бил е и професор по география в Софийския университет.

Петър Гочев завършва основното и средното си образование във Варна с изключение на втори прогимназиален клас, който завършва в Неханице, Чехословакия, при дядо си Ян Боучек, аптекар. От 1923 до 1927 г. е студент по естествена история в Софийския университет. През 1928—1931 г. е асистент при катедрата по геология и палеонтология на университета.

В 1932 г. защитава успешно докторската си дисертация, а през 1932—1933 е стажант учител в III мъжка образцова гимназия в София. Животът и делото на Петър Гочев са истински подвиг. Той е единственият, който успя далеч от София, без контакт с научни среди, без кабинет, без библиотека, без средства, болен да израсне и да се изгради до равнището на геолог от висока класа с европейска известност. В краткия си живот, с разрушено здраве той успя да напише и публи-

кува 19 пълноценни труда, които оставиха трайни следи в нашата и световната наука.

Той беше човек с редки качества—високо културен, с голяма любов и ентузиазъм към науката, трудолюбив, със стегната и ясна мисъл, прецизен, упорит и възискателен, самокритичен, точен наблюдател на терена.

Петър Гочев се оформя като научен работник от ученическите си години. Още като студент през 1926 г. излиза от печат първият му труд „Еоценът в Североизточна България“. До края на студентството му се отпечатва на немски език в Германия трудът му за стария терциер в Бургаско и Хасковско. С него си създава име на голям специалист по стария терциер.

П. Гочев се изяви и като много добър палеонтолог на терциера. Особено големи са заслугите му по изясняване стратиграфията на терциера във Варненско. Неумолимата смърт преждевременно отне живота на един талантлив геолог, който беше още в началото на своето голямо развитие.

*проф. Г. К. Георгиев
проф. П. Д. Мандев*